Thi saa har Gud elsket Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne, for at hver den som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have evigt Liv.

# HYRDEN

## Jeg er den gode hyrde

Joh. 10, 11

Den som tror paa ham, bliver ikke dømt; den som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet paa Guds enbaarne Søns Navn.

10de aargang — Winnipeg, Manitoba, Juni, 1934 — Nr. 6



## MATHÆUS KALDES TIL APOSTEL.

Preken paa 3dje Søndag efter Trefoldighet av pastor T. J. Langley, Birch Hills, Sask.
Tekst: Matt. 9, 9—13.

"Og da Jesus gikk derfra saa han et menneske." Dette menneske er han som har skrevet dette herlige evangelium som vor tekst idag er tatt fra. Rimeligvis hadde Levi som evangelisten Lukas kalder ham, hørt Jesus tale. Og kanskje han i lengere tid i sitt stille sind hadde lengtet after aa bli en Jesu disipel. En beslutning som viser sig aa ha kommet til fuld modenhet hos ham, idet han med en gang fulgte kaldet fra Jesus.

Der er noget eiendommelig ved disse som Jesus kalte til arbeidere i sin Vingaard, nemlig den raske beslutning i aa følge Frelserens kald. Der var ikke noget løfte eller paatrengenhet fra Jesus side, men kun dette "Følg mig." Og ferdig var de med en gang. Om Matthäus sier vor tekst at han stod op og fulgte ham. Og om de andre apostler leser vi at de forlot alle ting og fulgte ham. Og det forunderlige er at de med en gang var løst fra sitt jordiske kald, og med en gang begynte arbeidet for sin Frelser.

Matt. forteller ikke med rørende trekk om sin egen omvendelse. Han stiller derimot Jesus frem i lyset som Tolderes og Synderes venn. Dette synes Matt. aa ha bevaret i sitt hjerte. Det var ogsaa hans ydmyge bekjennelse om hans tidligere syndeliv. Men der ligger i den samme bekjennelse dette vidnesbyrd: Mig er barmhjertighet vederfaret.

Der staar da Jesus sat tilbords i huset hos Matt. at der kom mange toldere og syndere der. Men da farisæerne saa det sa de: Hvorfor eter eders mester med toldere og syndere. De syntes at Jesus bar sig ukristelig ad. Men han var sent for aa frelse det som var fortapt. Jesus var kommen for aa oprette noget nytt — en ny naadeshusholdning. En ny maate aa arbeide paa til synderes frelse. Og saaledes forkastet han hele farisæernes gudsdyrkelse og deres arbeidsmaate. Og Jesus sier til dem bent ut at han er Tolderes og Synderes venn. Ikke saa at han deltok med i deres synd, men han vilde føre dem ut av syndelivet. Han vilde frelse dem fra fortapelsen.

Nu dette at Jesus tok op i sin disipelskare en tolder som hadde ført et saadant beveget syndeliv og med et saadant rykte var jo efter farisæernes religion og anskuelse aldeles menigsløst. Men Jesus tok ikke det minste hensyn til deres kritikk. Han viste dem ved denne sin handling at han ikke søkte menneskelig gunst eller popularitet. Han kalte sine arbeidere efter en langt annen maalestok. Han dømte ikke efter fortids-livet; men forandringen som hadde fundet sted i hjertet. At det gamle er forbiganget og alt er blitt nytt var for ham den største glede. Og det er det Jesus gleder sig over den dag idag. Før het denne mann Levi; men da han blev født paany, fikk han navnet Matthæus som betyr en Guds gave.

"Det er syndere som trenger mig," sier Jesus. "Og naar jeg faar frelse dem saa kan jeg ogsaa bruke dem. Jeg vil gi dem anledning til aa gjøre noget for mig." Jesus saa noget stort i Mattheus, ikke bare evangelisten som skulde komme til aa skrive hans første evangelium, men han frydet sig over at han var helt omvendt og hadde forlatt sitt syndeliv. Og nu gledet denne sjel sig over aa faa opofre sig helt i arbeidet for sin dyrebare frelser og faa føre andre toldere og syndere til Jesus.

Der hvor vi mennesker ser det aldeles haapløst viser det sig at Jesus har fundet sine største anvendelige redskaper. Tenk bare paa Paulus som i sin tid var en skrekk for Guds menighet. Men hvad sier Jesus om ham? "Han er mig et utvalgt redskap til aa bære mitt navn frem for heningene." Det som er ringeaktet i verden har Gud utvalgt som sine redskaper.

Men det er saa lett for oss aa tale nedsettende om farisæerne som kun saa paa det ytre, det som glimret i menneskers øine. Men er nu den kristne kirke i verden idag fri for farisæisme? Jeg tenker nu paa vor kjære lutherske kirke. Følger den Jesu arbeidsplan? Jeg tenker da særdeles paa dem som Herren har kalt og som har forberedt sig til arbeidet i Herrens vingaard og er blitt anvist en virkeplas. Hvorledes bedømmes hans arbeide? Hvad spørres der mest efter? Er det ikke saa at der spørres mest efter ytre resultater? En ytre fremgang og vekst i arbeidet? Og glemmes ikke ofte de aandelige resultater, aandelig vekst og synderes frelse? Ja man kan endog høre nogen si: Han har ikke folket med sig. Han kan ikke faa til noget. Og for arbeidets skyld er det best han slutter. Er dette Jesu maate aa arbeide paa? Nei! Og han vil at vi skal følge hans arbeidsplan. Han kalte aldrig tilbake nogen av sine arbeidere fra gjerningen. Men han opmuntret dem og sa: "Se, jeg er med eder alle dage intil verdens ende."

Det maa innrømmes at virkefeltene kan være forskjellig og naadegaverne er ogsaa forskjellig. Men det er for Overhyrden Jesus Kristus vi en gang skal avlegge regnskap og dette gjeller baade kirken som saadan og den enkelte arbeider. Og da kan det hende at det som har glimret mest i det ytre er høi og straa og blir ildens rov. Og det som blir igjen er kun en haandfuld aske. Derimot den venn og medarbeider om hvem man hadde slike smaa tanker med hensyn til arbeidets ytre vekst fordi det syntes aa være saa litet, han bygget op det lille med gull og sølv og kostelige stener. Derfor blir den lille tjenesten uten hensyn til hvem det er som utfører den saa dyrebar i Jesu øine, fordi den var gjort i den rette aand.

Herre vor Gud vi takker dig fordi du har kalt oss til arbeide i din vingaard. Hjelp oss til aa være tro. Og hjelp oss til aa styrke og opmuntre hverandre i arbeidet saa ingen gaar trett i dagens strid. Snart kommer dagen, naar du kalder dine tro tjenere hjem til din glede. Amen.

## Vor Fader har lys i sitt vindu.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det skinner av natten frem,
Det lyser saa mildt og vennlig
Og kalder oss alle hjem.
Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det trøster i storm og slud,
Det vinker fra synd og smerte
Og viser oss vei til Gud.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det viser en vei saa trang,
En vei over dødens vande,
Som Jesus bygget en gang.
For Fader har lys i sitt vindu,
Og gaar du ad veien frem,
Han sender sin engel mot dig
Og leder dig stille hjem.

Vor Fader har lys i sitt vindu,
Og døren den staar paa klem,
Det er som et kjærlig øie,
Der sier: "Kom hjem, kom hjem!"
Vor Fader har lys i sitt vindu,
Det lys er hans milde ord,
Det ord om Vorherrens naade,
Der frelser enhver som tror.

Vilh. Gregersen.

## Død, hvor er din Brodd?

Der faller bitre og tunge taarer, der hvor døden kommer inn i et hjem. Nu da jeg sitter og skriver dette er jeg nettop kommen tilbake fra et saadant hjem, hvor en ung kone kjempet sin siste kamp, og rundt om hennes seng satt hennes mann, foreldre og søskende i bitter graat. Aa, saa hjelpeløs man synes man er ved en slik leilighet! Intet under, at der følger angst og forferdelse med døden.

Men hør saa, hvordan Jesus taler om den til sine disiple i dagens evangelium. "Eders hjerte forferdes ikke. Tro paa Gud og tro paa mig. I min faders hus er der mange rum, jeg gaar bort for aa berede der sted. Og hvor jeg gaar hen, dit vet i veien." Hvilken lys og lokkende tone i disse Jesu ord.

Tro paa Gud og tro paa den Herre Jesus Kristus, Slipp alt annet og kast dig med ditt hele hjertes tillid i hans arme, som er din frelser fra synd og død. Alt ditt eget var synd og skrøpelighet, men i Jesus er der synderes forlatelse og fred for det urolige hjerte. Mennesker, selv dine kjæreste paa jord, staar hjelpeløse, kan ingenting. Men Jesus er opstandelsen og livet, naar du tror paa ham skal du leve, selv om du dør. Tro paa ham, stol paa hans ord og løfte, og den frykt skal vike.

Og hvor du gaar hen? Til faderhuset med de mange rum, hvor Jesus selv er gaatt inn i forveien gjennem døden og graven for aa forberede plass for dig. Faderhuset kaller han det. Et hjem altsaa, hvor du er ventet velkommen, som du her paa jord var velkommen og ventet i ditt kjære hjem. Bare at alt der er herlighet og salighet og fred og glede, ingen mislyd, ingen nød mere, bare harmoni og evig lykke. Jesus har sagt det.

Jesus — den korfestede og opstandne — hold dig til ham, følg ham. Lad dig ikke ved noe lokke fra ham hverken i livet eller i døden, da kommer du frem. Og da kommer du hjem. Ti det er døden for alle dem som tror paa ham.

— *Einar Diesen.*

## Guds Kjærlighet og Omsorg.

Til himlen rekker din miskunnhet, Gud,
Din trofasthet naar dine skyer;
Din rettferdshaand over bjergene ud
Er strakt over dale og byer.

Som himlens favn er din kjærlighet, Gud,
Som havenes dyp dine domme;
Til frelsen fører du sjelene ud,
Vil skabningens sukk ihukomme.

Hvor dyrebar er dog din miskunnhet Gud,
Hvor menneskebarnene bygge!
I mulm er kjærlighetsvingen bredt ud,
Vi skjuler oss under dens skygge.

Du kveger i ørken den tørstende sjel,
Du bjerger den bevende due;
Hos dig er livets det evige veld,
Og lys i ditt lys skal vi skue.

*B. S. Ingemann.*

## Hvorledes kan jeg bli en kristen?

Av professor *Karl Vold.*
Joh. 3, 1—15.

Kan du tenke dig noget mere brennende spørsmaal? Kan der finnes noget viktigere spørsmaal enn dette: *Hvorledes skal jeg bli en kristen?* Der er ellers nok av brennende og viktige spørsmaal i vaar tid. Der er ikke tvil om, at der nettop i denne gjærende og vanskelige tid er mange mennesker, ogsaa mange unge mennesker, ja sikkert særlig mange av dem, som gaar med dette spørsmaal vaakent i sin sjel og i stillhet arbeider med dette spørsmaal. Det behøver ikke nettop aa ha den form: *Hvordan skal jeg bli en kristen?* Det kan hete: Hvordan skal jeg faa tilfredsstillet mine lengsler? Hvordan skal jeg faa klarhet over mitt liv? Hvordan skal jeg komme i forbindelse med Gud? Nikodemus, den studerte, fornemme raadsherre, den ellers rettroende fariseer, som kom til Jesus om natten, foretok ikke dette skritt nettop for aa spørre, om hvordan han kunde bli en Jesu disippel eller lignende, men han var uten tvil blit urolig. Hans tro og lære tilfredsstillet ham ikke. Der var vaaknet nogen lengsler hos ham, kanskje den fornemme, lærde mann ikke engang visste aa gi dem riktig navn. Han kom ikke om natten, fordi han var feig, men fordi han i ro og stillhet vilde tale ut med den om dagen saa travelt optatte mester fra Nasaret, læreren fra Gud.

Gi det altsaa hvad navn du vil, det er samfund med den levende Gud, det er evig liv, det er aa bli en virkelig kristen du trenger og du i virkeligheten lengter efter. Som ung mann hadde Augustin en aftenstund satt sig ved havets bredd. Han var ennu ingen avgjort kristen, men lengslene i hans sjel var vaaknet. Han satt og betraktet aftensolens farvespill henover den blanke havflate. Solen gikk ned. En svak vind fremkalte de skvulpende smaabølger. Augustin fulgte dem med øinene. "Er det dere min sjel lengter efter," spurte han. Da lød der som en stemme fra havets dyp: *"Søk over oss!"* Det blev mørkt, og paa himmelen tendtes de tusende stjerner. Augustin betraktet dem med lengselsfullt hjerte. "Er det dere min sjel lengter efter," spurte han. Da lød der som en stemme fra det høie: *"Søk over oss!"* Augustin falt paa kne paa havsbredden: *"Jesus Kristus, dig er det min sjel lengter efter. Mitt hjerte er urolig, inntil det finner sin hvile hos dig."*

Ja, slik er det, Jesus Kristus er det hver menneskesjel i dypet lengter efter.

*Hvordan skal jeg bli en kristen?* Vi svarer: *Du blir en kristen kun ved aa komme til Jesus Kristus, ved aa finne ham.* Ja, sier du, men Jesus selv bruker saa vanskelig et ord i evangeliet idag. Nikodemus forstod det heller ikke og kunde ikke fatte det. *Du maa bli født paanytt,* sier han. "Uten at nogen blir født paanytt, kan han ikke se Guds rike." Det er da uhyre vanskelig dette aa bli født paanytt. Hvordan kann et menneske bli født paanytt? Hvem kan nogensinne vite, om han er født paanytt? Født av vann og Aand, sier Jesus. Vi utlegger jo dette almindelig om daapen, aa bli født paanytt i daapen. Vi blev født paanytt i daapen. Men et voksent menneske kan jo ikke uten videre slaa sig til ro med det, som skjedde i daapen.

Aa bli en kristen, aa finne sin hvile, aa faa tilfredsstillet sin sjels lengsel er aa komme til Jesus, aa finne Jesus, aa gi sig helt til Jesus. Ti aa være født paanytt er aa ha faatt et hjerte, som tror paa Jesus og elsker Jesus. Det er aa faa feste sitt øie ved den nytestamentlige kobberorm, ophengt paa korset. "Der er liv i et blikk paa det blødende Guds lam." Det er virkelig aa faa tro, at slik elsket Gud ogsaa mig, at Han gav sin enbaarne Sønn for mig. "For mig er Jesus livet." Hvad er det aa være døpt og gjøre alvor av sin daap? Det er aa være kommet i lag med Jesus og aa leve sitt liv i lag med Jesus. Aa gjøre alvor av sin daap er mere og mere aa faa et hjerte, som elsker Jesus. Og la mig gjenta: Aa være født paanytt er aa ha faatt et hjerte, som elsker Jesus og elsker Gud i ham og elsker brødrene i ham. *Kom til Jesus og gi dig helt til Jesus!* Og du blir en kristen. Hos ham finner din sjel og dine lengsler sin hvile. Hos ham finner du livets mening.

'O tenk, min sjel, aa have satt
sig ved den visdoms kilde!
O tenk, en Nikodemus-natt
hos Jesus i det stille!
Den unnes dig, som søker Gud,
og du skal gaa fra møtet ut
med lys uti din frelses sak,
og annet lag
der blir paa dig fra denne dag!"

## Den siste Taare.

Vi leste forleden om en liten pike, som laa og stred med døden. Hun hadde i sin haand et lommetørklæ hvormed hun tørret av sig sveden og taarene, som hun under de haarde anfall ikke kunde holde tilbake. Plutselig gir hun lommetørklæt til moren som satt paa sengekanten: "Ta det du, mama," sa hun. "Skal du ikke ha det mer?" sa moren. "Nei, mama," svarte barnet, "nu trenger jeg det ikke mer; ti nu har jeg graatt min siste taare." Dermed lukket hun sine øine og sov inn.

Den siste taare! Skal den virkelig tørres! Absolutt! Og ingen sorg og sykdom! Ingen uopfylt lengsel. Intet savn og in gen slut paa alt det, som man ønsket mest av alt.

## En Misjonær.

besøkte engang en by paa Ceylon. Han kom inn i et hus hvor det kun var en kvinne. Da han hadde talt til henne, sprang hun plutselig op og sa: "Dette er altfor godt aa høre alene, jeg maa hente nogen andre!" Om en stund kom hun tilbake med fem andre hedenske kvinner. Og snart blev der er stor forandring. Det er paa dette vis at evangeliet vinner frem.

**HYRDEN**

Organ of The Norwegian Lutheran Church of Canada.

**Rev. Johan Hilland, Editor.**
3723 Victoria Ave., Regina, Sask.

Published monthly. Subscription price: One copy, one year, 50 Cents.

All contributions, changes of address, and money for the paper kindly send to
**Rev. J. J. Akre, Manager,**
Melville, Sask.

Entered as second class matter at the Post Office at Winnipeg, Manitoba.

Printed by the Rundschau Publishing House, Winnipeg, Man.

## EDITORIAL

*En takk.* Naar jeg nu staar og skal reise en tur til Norge for aa se mine kjære igjen efter flere aars fravær saa er det med sorg jeg sier farvel til alle mine venner innen den norsk lutherske kirke i Canada. I disse fem og et halvt aar jeg har opholdt mig i dette land har jeg stiftet mange nye bekjentskaper og vunnet mig mange venner, venner for livet. Jeg har hatt den store lykke i dette land aa faa være i min Herres tjeneste i en stilling som jeg higet og lengtet efter fra min ungdom av. Det har vært nogen vanskelige aar, men ogsaa rik paa store velsignelser. Mine menigheter har mottatt mig med megen velvilje og jeg har faatt naade til aa se dem flokke sig om prekestol og alterbord i store skarer.

Det blev ogsaa forundt mig aa overta arbeidet med "Hyrden" i en av bladet svanskeligste kriser. O det er med takk til Gud at jeg nu kan si, at bladet er paa god vei opover og gaar en lysere fremtid i møte.

Mitt arbeide som prest saavelsom redaktør har hatt alle tegn paa menneskelig skrøpelighet. Ingen er mere klar over dette enn jeg selv. Men min bønn til Gud er at Han allikevel maa velsigne det lille jeg fikk gjøre i Hans navn til sjeles frelse og Guds barns opbyggelse paa deres aller helligste tro.

Takk, takk til dere alle for den tid vi fikk være sammen.

Her vi skilles fra hverandre
Her er møie og fortred.
Men der i den gylne staden
Snart vi møtes faar i fred.
O maa ingen bli tilbake
Under pilgrimsferden hjem!
Maa vi alle hist faa møtes
Og ei skilles mer igjen!

Eders hengivne Johan Hilland.

* *

*Den nye redaktør.* Den gamle redaktør gaar og den nye kommer.

*Pastor R. Dahle-Melsether, Mossbank, Sask.,* overtar stillingen som redaktør av "Hyrden." Dette er foreløbig inntil aarsmøtet treffer sin avgjørelse. Alt som vedkommer redaksjonen av bladet maa nu sennes til ham. Glem ikke det. Ingen maa lenger senne noget til den gamle adresse, men til den nye som er: *Rev. R. Dahle-Melsether, Mossbank, Sask.*

* *

*Vi uttaler haapet* om at den nye redaktør vil bli mottatt med den samme tillid og velvilje som er blitt utvist ham som nu gaar av. Herren signe den nye redaktør og hans arbeide med Hyrden. Maa Hyrden ennu leve i mange aar og bringe bud om Synderes Venn til de tusen hjem i det norske Canada.

* *

*En liten orientering.* Den evangelisk lutherske kirke i Canada vil efter vort skjønn gaa en vanskelig tid imøte. Landet er i sig selv meget kosmopolitisk. De mange nasjonaliteter, de mange slags mennesker som er rundet av vidt forskjellig rot-baade nasjonalt og religiøst gjør stillingen meget vanskelig. De politiske forhold er preget av den største forvirring. Men ogsaa paa det religiøse omraade hersker der et virvar uten like. Vor lutherske kirke som er en mange hundred aar gammel institusjon med velordnede prinsipper er i fare. Den er omgitt av en rekke religiøse markskrikere — udisiplinert og tradisjonsløs — av alleslags sekter og tungemaal. Nogen av disse har vi fulgt med i en rekke av aar. Vi har studert deres forkyndelse, metoder og livsførsel. Og vi er kommet til et sørgelig negativt resultat. De er rastløs og rotløs og kirkelig sett hjemløs. Men de har agitatorens gav og skyr intet middel for aa naa sitt maal. Og maalet er ikke som de hevder sjelenes frelse, men den organisierte og tradisjonsrike menighets sønderlemmelse. De gaar rundt omkring og hvirvler op en masse "dust" — det er alt. Det gjelder derfor om at vort norsk lutherske menighetsfolk paa fremmed strand er vaakne; ti løsheten, søvnigheten og slappheten er en farlig fiende nettop nu. Det gjelder om at kirkens autoriteter fører et vaakent øie med at alle ledige kald og vakante menigheter faar øieblikkelig hjelp. At de blir betjent av naboprester eller at de blir hjulpet til betjening paa en eller annen maate. Ti det har hendt at naar et kald er ledig, ja, endog om en prest ikke har vært i sine menigheter ofte nokk — saa staar "sektene" ferdig til aa rykke inn. Og følgen er katastrofal. En ond aand og ikke Guds aand har holdt sitt intog til skade og ødeleggelse for lange tider.

Der er dem innen vort eget menighetsfolk som ikke finner nogen større forskjel mellem den lutherske kirkes lære og sektmakernes. Og de staar derfor ferdig til aa ønske disse velkommen i sine hjem og anmoder ogsaa om aa faa kirken til deres møter. Men forskjellen er himmelhvit. Vi skal bare peke paa det som efter vor opfatning er den grunnleggende forskjel. Den lutherske kirke rider ingen kjepphester. Den spesialiserer ikke i dumdristige fortokkninger og den hypotiserer ikke. Den Løper ikke løpsk med lettlivete metoder. *Den lærer hele Guds raad til frelse.* Vi har en *h e l* bibel — et ubrutt og inspirert Guds ord. La oss igjen nevne at den lutherske kirke ikke praktiserer lettvinte metoder for aa faa folk til aa omvende sig til Herren. Vi har ingen tro paa at en *virkelig synder for Gud* paa et møte er istann til aa rekke op en haand til tegn paa at han vil omvende sig. En som kjenner og erkjenner sin synd har vanskelig for aa gjøre dette. Kunde han faa krype i en krok og strike ut sitt: "Gud vær mig arme synder naadig," saa ønsket han meget heller det. Men rekke op en haand — — nei, det har ingen angrende synder hverken kraft eller mot til. Og naar en slik praksis kommer inn i vore lutherske forsamlinger saa vet vi hvor den kommer fra. Det er de reformerte samfunds anstaltmakeri som her skal efterlignes. Men Jesus vilde kalde det farisæisme. Og det ender med at disse "haandsoprekkende frelste" blir farisæere. Her maa vi være paa vakt. La Guds aand faa gjøre gjerningen. "Frels mig, Herre, saa blir jeg frelst." Jerm. 17, 4. "Herre, tenk paa mig naar du kommer i ditt rike." Luk. 23, 42.

Vi tør si med haanden paa hjertet og sorg i øiet at her staar vor kirke foran den største fare. Vi frykter ikke saa meget den moderne aandsretning; ti den kommer ikke i nogen slags forkledning. Men vi frykter aller mest for den mistro og kulde som er kommet inn i deres hjerter som i første rekke skulde slutte sig om den lutherske kirkes bekjennelse og se i den det største arvesølv som er oss overgitt av vore forfedre.

*En ny fare.* Pastor G. M. Trygstad skriver i *"Lutheran Voice"* mai nummer følgende: "There are Bible schools springing up all around us, some sectarian, others so-called inter-dominational. They are getting our Lutheran youth in large numbers, and when they come forth to work, they are practically lost to our dear Lutheran church." . . . "Are our eyes open to the terrible inroad modernism and sectarianism are making, and how God's precious Word in its purity is being wrested from our dear people?"

Ja, men hvordan forholder det sig med vore egne lutherske bibelskoler? Skulde vi ikke vente at vore bibelskoler vilde hjelpe oss prester og menigheter i arbeidet for aa holde oss sektmakerne fra livet? Naar vi sender vore unge guter og piker til disse skoler saa er det naturligvis for at de i første rekke skal bli kjent med sin bibel; men de bør ogsaa føres inn i sin kirkes historie og dens bekjennelsesskrifter. Men skal dette ske saa maa man renonsere paa aa opta elever av alle sekter og tungemaal ved vore bibelkurser. Vi nevner det lutherske bibelkursus som blev holdt i Midale, Sask., siste vinter. Vi vet at dette kursus kom istann i hui og hast. Der kunde være meget aa peke paa i denne anledning; men vi skal bare nevne hvad vor lutherske kirkeungdom blev utsatt for ved dette kursus. Jo, det samme som de møter hver dag i sine hjemme-menigheter. Ved bibelkurset i Midale var der blant elevene pinsevenner, baptister, apostoliske troende, frie metodister og lutheranere. Dersom man i første rekke legger an paa et stort elevantal, da er jo saken klar. Men vi trodde ikke at saa var tilfelde. Og vi har vanskelig for aa forstaa at en luthersk institusjon vilde innlate sig paa et slikt eksperiment. Ti selv om disse "sektmakere" ikke lot sin opinion komme tilorde i klasseværelset, saa vet vi fra vidners utsagn, at de nermest plaget sine lutherske skolekamerater utenfor klasseværelset med sin "different opinion."

La det være en ufravigelig regel i vore lutherske skoler og bibel-institusjoner at *kun* luthersk ungdom blir optatt som studenter. Og vi uttaler haapet om at *Kirkehistorie* blir et av hovedfagene ved disse skoler.

La oss hevde vor plas i dette religionsblandingens Canada. Maa det aldrig bli sagt om vor egen kirke at den blev uten V A R D E V A K T. Gud give det for sin kjærlighets skyld.

## Fra Arbeidsmarken Vor.

*Søndag den 6te mai* blev der avholdt et vellykket stevne i Torquay, Sask. Prestene A. M. Vinge, C. Hoversten, A. K. Odland og Mr. H. L. Egland var blandt talerne. Der blev holdt gudstjeneste om form. ved pastor Hoversten og om eftermiddagen holdt pastor Vinge bibeltime over emnet: "Making life count in the Home and Church," og H. L. Egland holdt bibeltime over emnet: "Making life count in the Community." Stevnet var besøkt av en stor skare mennesker.

* *

Søndag den 27de mai blev der holdt konfirmasjon i Torquay, Sask., pastor A. K. Odlands kald. Følgende blev konfirmeret: Johnnie Bjorndal, Gerhard Grimsrud, Marvel Søvdi, Alvin Vinge, Alvina Andrews, Anna Halvorsen, Ethel Knutson, Iola Mørk, Judith Odland, Laura Tenold, Gertrude Vinge.

* *

I Hamar menighet, Bromhead, Sask., blev følgende konfirmert den 3dje juni: Campbell Forrester, Dorothy Christiansen, Eula Crave og Bernice Torgenrud.

* *

*Formand J. J. Akre* deltok i avslutningshøitideligheten ved Outlook College, Sask. Ved en bankett som blev holdt til hans ære blev der overbragt ham en vakkert utstyret *adresse* (Souvenir Booklett) utført i flere vakre farver av Mr. Norman Marken, sønn av pastor Marken, Swift Current. Der blev holdt taler for æresgjesten av presterne J. A. Berge og A. Hjortaas. Disse ord innledet adressen: *"In appreciation of your devoted service to the cause of Christian Education and of your wise counsel in the administration of Outlook College, we present this Souvenir Booklet."*

*Ved kredsmøtet* i Swift Current kreds den 25de mai blev Søndre Immanuels kirke, pastor G. J. Ostrems kald indviet ved Formand J. J. Akre. Grunnstenen blev lagt samtidig.

* *

Formand Akre har ogsaa besøkt pastor R. Dahlen-Melsether's kald, hvor han overhørte konfirmantklassen i Grand menighet, samt ledet bibelklassen.

Mandag den 29de mai blev der holdt et stor missionsmøte av kvinner med deltagere fra Lake Johnston, Green Bay, St. Lukas og Grand kvinneforeninger. Mrs. S. D. Brun, Broderick, Sask., og Formand Akre talte. Møtet var meget vellykket.

* *

*Pastor Johan Hilland* tok avskjed med Bethesda menighet, Wilcox, Sask., søndag den 27de mai. Han har betjent denne menighet i nesten fem aar. Efter formiddagsgudstjenesten holdt menighetens viseformand, Nels Hval, en hjertelig tale for pastor Hilland og takket ham for den tid han hadde betjent menigheten. Mrs. Olaus Satherlie holdt ogsaa en takketale. Et avskjedsoffer blev lagt paa alteret. En meget god middag blev servert i kirken basement av menighetens to kvinneforeninger. Til eftermiddagens ungdomsmøte var kirken fuldt besatt. Et meget godt program blev gitt. Kirkens senior og junior kor som begge har vært ledet av pastor Hilland sang en rekke sanger. Mr. Davis med sitt orkester spilte. Fra seniorkoret mottok pastor Hilland en pengegave, likeledes fra ungdomsforeningen. Og konfirmantklassen overrakte kam et vakkert slips. Sidney kvinneforening overrakte ham en pengegave ved Mrs. Satherlie. Efter at alt var slutt hilste pastor Hilland hver enkelt i haanden ved utgangen.

*Søndag den 3je juni* holdt pastor Hilland konfirmasjon og avsjedsgudstjeneste i Trinity menighet, Lajord, Sask. Fire gutter og to piker blev konfirmeret.

*Søndag den 10de juni* tok pastor Hilland avskjed med St. Olafs menighet, Viceroy, Sask. Nitten unge mennesker blev konfirmeret ved denne anledning.

*Morsdagen.* 13de mai blev feiret i Bethesda menighet, pastor Hillands kald, ved en høitelig og stemningsfull gudstjeneste. Pastor E. E. Hoff, fra Moose Jaw Central Lutheran Church holdt en varm og dyp tale over "Det fjerde bud." Begge prester forrettet ved alteret. Der var korsang og oplesning og orkestermusikk. Orkesteret ledet ogsaa salmesangen. Den store forsamling fulgte det vakre program med megen interesse. Alle de tilstedeværende mødre blev overrakt en blomst.

## Høsten er stor.

Og Jesus gik omkring i alle byene og landsbyene og lærte folket i deres synagoger og forkynte evangeliet om riket og helbredte al sykdom og al skrøpelighet. Vort samfund forsøker netop at gjøre det samme som Jesus. Derfor har vi oprettet vore skoler hvor ungdommen undervises i frelsens vei, evangeliet om riket forkynnes paa indre og ydre missions markerne og barmhjertighet øves blandt de hjælpløse, gamle og fattige. Dette er Jesu gjerning og det er den største i verden.

Og da han saa folket, ynkedes han inderlig over dem; for de var ilde medfarne og forkomne, lik faar som ikke har hyrde. Der vrimler av folk idag like disse paa Jesu tid ud over allevegne.

Havde vi bare Jesu syn og Jesu sindelag, da vilde vi ogsaa se folket og ynkes over dem, da vilde der ogsaa snart bli liv og bevegelse iblandt os som aldrig før, at alle disse kunde samles ind i Guds rike. Høsten er stor, og det er Herrens høst. Det gjelder nu at ta fat paa dette arbeide. Vi er midt oppe i det andet kvartale indsamling som avsluttes den 30te juni. Nu er der en herlig anledning for hver menighet, hvert medlem og hver forening at ta et kraftig tag i dette store indhøstnings arbeide. Har du og din menighet tat del i det andet kvartals indsamling? Hvis ikke, vil du ikke gjøre det før den 30te juni? Det trænges saa saare. Glem ikke Pensions fondet med dine gaver.

A. J. Bergsaler.

## Bekjentgjørelser.

*Camrose-uken* begynner den 1ste Juli og slutter den 8de. Talere blir Evangelistene J. M. Halvorsen og G. M. Trygstad.

*L. E. Loveseth.*

*Saskatoon Circuit* meets in Saskatchewan Congregation, Langham, Sask. Rev. J. A. Berges call, from the 20th—22nd of July. John 15: 1—8 will be introduced by Rev. Hjortaas. Meetings begin at 11:00 A.M. Friday. *B. O. Lokensgaard,* Sec'y.

*A Lutheran Bible* (Lahedewaan) Camp will be conducted on July 9—22, at the west shore of Pigeon Lake, located five miles north of Ma-O-Me beach or just north of Shell Bres saw-mill. There will be no expenses connected with this camp as each group will provide their own camping outfits. A prescribed course of study will be outlined. Come apart for spiritual edification, recreation and rest. For further information see the committee.

Rev. Nels Carlson, Camrose.
Mr. J. H. Lingjerde, Camrose
Rev. Peder Lerseth, Bamlf,
Committee.

*Kredsmøtet i Midale,* Sask., Moose Jaw Kreds er utsatt en uke og vil bli holdtfra 21de til 24de juni.

*Provost Kreds* holder sitt Vaar-møte i Amisk kirke, Amisk, Alta., pastor H. J. Egedahls kald, fra 26de til 28de juni. Temaet for samtalen er Gal. 3, 6—14.

H. J. Johnsen, form.
Ivar Saugen, Sekrt.

*Menitoba Kreds* holder sitt arsmøte i Bethania Menighet, Starbuck, Man., past. J. T. Borgens kald, fra den 29de juni til den 1ste juli. Pastor H. L. Urness innleder samtaleemnet som er Aab. 3, 14—22. Avangelist Tjomholm fra Fergus Falls, Minn., blir ogsaa med oss paa dette møte.

*J. T. Borgen,* sekr.

*Yorkton Kreds* holder kredsmøte i Zion menighet, Rose Valley, Sask., pastor M. Aandals kald fra 20de til 22de juli. Samtaleemne er Luk. 15, 11—24. Kirkeindvielse.

F. M. Aasheim, form.
A. J. Gubberud, sekr.

## From Bethany Old People's Home

Dear Editor:—

I am enclosing a report or list of the donations received at our Home for the last part of 1933. We are all glad to see "Hyrden" in its new form, and the inmates of the Home enjoy reading it, especially the Norwegian articles. We are getting along very nicely at the Home, and have been spared from any serious sickness all winter, for which we are very thankful. May God bless your labours in the Lords Vineyard and guide you in preparing reading material through "Hyrden."

Sincerely yours Mrs. M. G. Barrie.

*Gifts received for Bethany Home 1933.*

Grand Valley Ladies' Aid, Scout Lake, Sask., $5.00; Green Valley Ladies' Aid, Glenside, Sask., $2.00; St. Olaf's Ladies' Aid, Viceroy, Sask., $5.00; Luth. Ladies' Aid, New Norway, Alta., $10.00; Luth. Ladies' Aid, Camrose, Alta., $10.00; W. M. F. per Mrs. J. C. Olson, $5.00; Mrs. P. B. Anderson, Bardo, Alta., $8.00; Mrs. Flaaten, Tofield, Alta., $10.00; Mr. & Mrs. D. Wheteson, Parkside, Sask., $5.00; Mr. & Mrs. W. Pridham, Parkside, Sask.,

$2.00; Mr. & Mrs. C. Thompson, Parkside, Sask., $2.00; Mr. Norman Fluvaag, Parkside, Sask., $24.50; Mrs. Anna M. Akre, Moorhead, Minn., $15.00; Minnekrans for Mrs. Ingeborg Sande, Parkside, Sask., $5.00; Christmas gift for the Old Folks, Amisk Creek Ladies' Aid, $5.00; Corforter from Green Valley Ladies' Aid, Glenside, Sask.; Woolen Comforter, gift from Mrs. P. B. Anderson, Bardo, Alta.; Comforter from First Sask. Luth. Ladies' Aid, Langham, Sask.; Package of used books, Mr. & Mrs. Swan, Rivercourse, Alta., Package of used books from J. T. Johnson, Camrose, Alta.; Christmas greeting cards, W. M. F.; Two pairs pillow cases and two sheets, Mr. & Mrs. L. Bergum, Bawlf, Alta.; One dressed hog, Mr. I. Hagen, Bawlf, Alta.; One box apples, Miss Manda Olson, Bawlf, Alta.; The proceeds from the Lutefisk dinner and supper held at the Home on Nov. 17th, 1933, amounted to $87.00. — *Mrs. M. G. Barrie,* matron.

## The Norwegian Lutheran Church of Canada Canada District of the Norwegian Lutheran Church of America.

*FORMANDENS INDBERETNING.*

Kjære Menigheter, Prester og Delegater!

Naade og fred tilønskes eder alle i Jesu navn!

I Ap. Gj. 14: 22 læser vi om Paulus og Barnabas: De styrkede disciplenes sjæle og formanede dem til at holde fast ved troen og sagde: Vi maa gaa ind i Guds rige gjennem mange trængsler. Dette er den gjerning Guds kirke har søkt at gjøre i det forløpne aar ved sine arbeidere, baade læg or lærd. Under mange trængsler har vore prester røgtet sine kald. De har styrket disciplenes sjæle og formanet dem til at holde fast ved troen og vist dem at veien ind i Guds rige gaar gjennem mange trængsler. Dette har altid været saa og henimot endens tid vil trængslerne økes og veien til Himmelen bli saa vanskelig at finde at Jesus spør: Naar Menneskesønnen kommer, mon han skal finde troen paa jorden? For nærværende er det de økonomiske kaar som vort folk befinder sig i som gjør arbeidet vanskelig særlig i Canada. Det synes at disse vanskeligheter skal bli til en mur som stænger for al fremgang. Skal det bli til det? Skal vor tro paa Gud og vort haap om seier for Guds rige briste mot denne murkant? Herren siger nei. Han styrker sine tjenere og gir dem frimodighet til at styrke disciplenes hjerter og til at formane dem til at holde fast ved troen; ti ind i Guds rige maa vi, vil vi, komme selv om veien derind gaar gjennem mange trængsler. Gud styrke eder alle i troen! "Det kan ei længe vare, Hold kun et lidet ud, Saa skal vi hjemad fare Til Himlen til vor Gud. Vær glad og vel bered! Naar vi med alle fromme Hjem til vor Fader komme Tænk, hvilken salighet."

Ved at ta et overblik over arbeidet inden distriktet mærker vi at det blir stedse vanskeligere for menighetene at samle de nødvendige midler til at lønne sine prester og til at yde sin andel til Samfundets gjøremaal. Vore prester har vist en rosværdig opofrelse for arbeidet ved at dele sine menigheters kaar, men føde og klær maa de ha og penge til reiseutgifter kræves stadig skal arbeidet holdes gaaende. Menighetene maa ha dette for øie, saa de ikke kræver det umulige av sine prester.

*Indremissionen.*

Det er naturlig at den som trænger hjælp søker derhen hvor de tror der er hjælp at faa og Indremissionen har derfor faaet mange ansøkninger om forøket hjælp og ny hjælp. I de fleste tilfælde har det ikke været mulig for Missionskomiteen at indvilge disse ansøkninger. Past. A. K. Odland vil fremlægge rapport om det som blev bevilget det sidste regnskapsaar. Da fællesmøtet iaar har under overveielse en omorganisation av arbeidet i Canada Distrikt vil vi helst vente indtil vi ser hvad udfald dette faar førend vi kommer med anbefalinger med hansyn til fremtidig arbeide.

*Hedningemissionen.*

Til alle venner av hedningemissionen vil vi sige hjertelig tak for den støtte de har ydet denne mission ved sine bønner for den og sine gaver til den. Det var en stor glæde for alle venner av denne mission da de fik det budskap at de missionærer som ventet paa at faa reise ut igjen nu har faaet anledning dertil. Maa omsorg for vore egne og omsorg for hedningenes frelse altid vedbli at gaa haand i haand i vor kirke.

*Jødemissionen, Bokmissionen og Hospitalmissionen.*

*Anbefales* til vort folks velvillige støtte.

*Barmhjertighets* arbeidet bør ikke forsømmes, kom det ihu i eders gaver til budgettet. Kom ogsaa vort Gamlehjem i Bawlf, Alta., ihu med specielle gaver. Det trænger til eders støtte.

Evangelist H. N. Rønning, som av distriktsmøtet ifjor blev anbefalet til vore menigheter for evangelist arbeide har, den tid han har kunnet avse, virket til megen velsignelse. Past. G. M. Trygstad, Mr. Robert Trygstad, Mr. A. Nyheim og Ostrem brødrene, samt Mr. Søren Fengstad og vor gamle Evangelist H. A. Hanson med flere har ogsaa, mer og mindre, taget del i evangelistvirksomheten. Mr. Ole J. Tveiten har samlet og betjent fire menigheter i østlige Manitoba. Til alle disse arbeidere vil vi sige hjertelig tak for den hjælp de har ydet. Vore Bibelskoler i Camrose, Alta., og i Midale, Sask., samt de forskjellige "Bible Camps" har ogsaa arbeidet for det samme maal, at vække og nære det aandelige liv særlig iblandt de unge.

*Vore høiere skoler.*

*Camrose College* har hat et godt skoleaar med god søkning. Denne skole kan glæde sig over en stor venneskare som med bønner og gaver har sluttet sig om skolen og hjulpet den til at fortsætte sin gjerning. Baade dens bestyrer og lærere fortjener tak for den opofrelse de har vist for denne skole.

*Outlook College* har ogsaa været i virksomhet, om end med et mindre elevantal, det forløpne skoleaar. Det er med glæde og tak til Gud at vi beretter dette, og det er kun ved bestyrerens og lærernes personlige opofrelse at dette har været mulig idet de har samtykket i at arbeide for det de kunde faa at dele paa. Det store offer de herved har brakt vor skole og vor kirke kan vanskelig beskrives saa at vort folk kan fatte det. Iblandt har det seet mørkt ut, selv for daglig brød, men Herren har hjulpet. Vor bestyrer og lærere burde, saasandt som det blir mulig, paaskjønnes med nogen godtgjørelse for det som de dette aar har gjort for vor skole. For nærværende kan vi ikke andet end sige dem alle hjertelig tak for det de har gjort og ønske dem Guds velsignelse. Skolens Board of Management har ikke kunnet ha noget møte dette aar da de nødvendige reispenge ikke var for haanden. Det beror paa bestyrerens anbefaling til dette møte og hvad møtet her bestemmer om skolen skal fortsætte.

*Elementary Christian Education.*

The importance of religious instruction for the young has at all times been stressed by the Lutheran Church, and it is evident that this is being kept in mind by most of our congregations. Many have provided vacation schools, some Saturday schools, a few have made use of the ½ hour for religious instruction and almost all have Sunday Schools for religious instruction of the children. Many pastors take the younger children along with their confirmation classes and thereby get them started to study the catechism. Our venerable school teacher, Mr. Oscar Berg has been kept busy teaching parochial school up to the present time. May every congregation come to consider this work as their most important duty.

Da religious undervisningen nu næsten utelukkende foregaar paa engelsk saa har jeg skrevet dette i det engelske sprok.

*Kvindernes missions forbund.*

Den hjælp i arbeidet som vore kvindeforeninger yder baade enkeltvis og gjennem forbundet er av saa stor betydning at den iblandt synes at bli den bærende del. Paa samme tid som vi er inderlig taknemmelig for denne hjælp vil vi faa advare vore menigheter imot den fristelse at lægge det hele arbeide over paa kvindeforeningen. Forbundet har hat mange gode møter det forløpne aar og interessen for arbeidet er derved øket.

*Ungdomsforeninger.*

Arbeidet som de unge kunde udrette i kirken til gavn for sig selv og for Guds rike gaar ofte tapt av mangel paa organisation. Vi vil opmuntre vor ungdom til at organisere ungdomsforeninger og derved bli hverandre til gjensidig hjælp. Vore ungdomsforbund baade i Alberta og i Saskatchewan, Manitoba har hat mange gode stevner som har været til velsignelse for mange.

*Budgettet.*

Til de prester og menigheter som i selvfornektelse har deltaget i kirkens fælles arbeide vil vi faa frembære vor hjertelige tak. De som forsømte at delta i dette arbeide mindes om sin kristenplikt. Som medlemmer av samfundet har vi lovet at støtte det arbeide som vi ved det driver. Det lokale arbeide fritar ingen fra denne fælles forpligtelse.

*Grundstenslegninger og kirkeindvielser.*

Den 30te juli, 1933, fik Wangs menighet, Millet, Alta., past. O. Asper's kald, grundstenen lagt til sin nye kirke og samme dag blev kirken indviet ved formanden.

*Ordinationer.*

Den 22de dec. 1933 blev Kandidat Peter B. Stolee ordineret i Camrose, Alta., paa kald fra Missionskomiteen, til Lea Park og omliggende missionsmark, og den 4de feb. 1934 blev Kandidat Selmer Hilde ordineret i Bethania Menighet ved Donalda, Alta., paa kald fra Bethesda menighet, New Norway, Alta., som past. N. Carlson's hjælpeprest. Begge disse ordinationer blev udført ved formanden. Begge kandidater har frekventeret den Norsk Lutherske Kirkes Seminar.

*Visitaser og andre møter.*

Formanden har i det forløpne aar holdt visitaser, deltaget i kredemøter, og missionsmøter, holdt gudstjenester og søkt at utgjevne vanskeligheter hvor disse har forekommet.

*Presteflyttelser.*

Past. Oluf Asper har resigneret fra sit kald i Wetaskiwin, Alta., og har flyttet til Tacoma, Wash., og past. A. M. Vinge har flyttet fra Lake Alma, Sask., til Bagley, Sask., past. Johan Hilland har det forløpne aar været bosat i Regina, Sask., og midlertidig betjent en del vakante menigheter omkring denne by, og samtidig redigeret "Hyrden."

*"Hyrden."*

Dette vort kirkeblad i Canada gaar nu i sin 10de aargang. Ved at forandre bladets format og faa det billigere trykt har det været mulig at fortsætte bladets utgivelse til nedsat pris. Kun faa har betalt sin gjæld til bladet men ganske mange har fornyet sin subskription og abonentlisten er forøket med en del nye abonenter. Til Swift Current, Provost og Moose Jaw kreds som hver betalte for utgivelsen av et nummer av bladet vil vi faa sige hjertelig tak for hjælpen. Dersom flere kredse vilde gjøre det samme vilde bladet snart gaa en lysere fremtid imøte. Status over bladets financielle stilling vedlægges som bilag.

*Dødsfald.*

Den 17de okt. 1933 kom det sorgens budskap fra Elk Point, Alberta, at past. J. B. Lorentzen var avgaaet ved døden i sit hjem der. Dødsaarsaker var galdesten. I past. Lorentzen har Canada distrikt mistet en av sine ivrigste og mest opofrende Indremissionsprester. I 15 aar betjente han det mest vidstrakte missionsfeldt som nogensinde har været anvist en missionsprest i Canada, og det kan siges at han bogstavelig slet sig ut i arbeidet. Han var nidkjær for vor kirkes tro og lære og forsvarte den imot al sekterisk og modernistisk falsk lære som trængte sig ind i hans menigheter. Dette bevirket at han blev miskjendt og fik mange motstandere, men han kunde ikke andet end være tro mot sin kirke og sin overbevisning. Nu hviler hans trætte legeme i skyggen av den kirke han fik være med at bygge og indvie i Lea Park, men, "hans sjæl er hos Gud i Himmerig, Og sorgerne sine glemmer." Til hans efterladte hustru og datter vil vi faa udtale vor tak og anerkjendelse for det arbeide som past. Lorentzen utførte og som ogsaa de hadde sin andel i. Maa haapet paa gjensynets glæde lindre dem sorgens og savnets smerte.

*Valg.*

Følgende valg foreligger for dette møte:

1. Finanssekretær paa et aar, past. G. Ostrem's termin utløper.
2. Trustees paa 3 aar, past. J. P. Tandbergs og Mr. A. J. Fløtres termin utløper.
3. I medlem paa Board of Charities paa 3 aar, Mr. Oscar Bergs termin utløper.
4. 2 medlemmer paa Indremissionskomiteen paa 3 aar, past. K. O. Kandals og Mr. J. E. Bergs termin utløper.
5. 1 Redaktør og 1 Forretningsfører for "Hyrden" for 1 aar, past. Johan Hillands og J. J. Akres termin utløper.
6. 1 medlem paa "Home Mission Council of American Lutheran Conference on Canadian Affairs" paa 1 aar, Past. E. E. Hoffs termin utløper, samt 1 hjælperedaktør for "The Lutheran Voice" paa 1 aar.

*Tak.*

Da tiden for avslutningen av min virksomhet som formand og missionssuperintendent for Canada distrikt snart er forhaanden vil jeg herved atter faa sige mine prestebrødre og menigheter i distriktet hjertelig tak for trofast samarbeide under de vanskelige forholde vi i de senere aar har arbeidet under. Maa Gud hjælpe enhver, som har lovet ham troskap, at være tro indtil døden og at faa livets krone. Herren være med eder!

Eders medarbeider i Herren
J. J. AKRE.

Melville, Sask., 18de April, 1934.

## 55 Aar paa en Sydhavsø.

Av en norsk Missionærs Saga paa New Zealand.

Det paastaaes at Skandinavien har sendt ut flere misjonærer enn nogen andre land, regnet i forhold til folkemengden. Ogsaa blandt dem som arbeider i andre lands misjonsselskapers tjeneste finnes en mengde skandinaver. Jeg har møtt dem i Indien, Kina, Japan og Korea, ja ogsaa her paa New Zealand treffer jeg dem. Det var her jeg møtte Oscar Mikkelsen, en mann med den mest eiendommelige livshistorie.

Det var en avisnotis i "Auckland Star" som fortalte at han nu 87 aar gammel hadde tatt avskjed med sitt misjonsfelt paa Tongoa, en sydhavsø tilhørende Ny-Hebriderne, hvor han hadde virket i 56 aar. Avisen omtalte ogsaa at han var nordmann, samt skildret nogen av hans oplevelser, hvilket gjorde at jeg bestemte mig for aa søke aa treffe ham.

Det som virket mest overveldende da jeg møtte mannen med det lange hvite skjegget og de vennlige blaa øinene, var hans ungdommelige kvikhet samt hans ypperlige norske sprog.

Mikkelsen er født i Oslo i 1844. Da han var 23 aar reiste han til New Zealand for aa søke sin lykke som gullgraver. Siden kom han i kontakt med pastor John Gow i Dunedin, blev omvendt og begynte aa virke som evangelist. I 1877 blev han antatt som misjonær og blev sendt for aa opta arbeidet paa Tongoa, en ø med omkring 1000 innbyggere, hvorav de fleste var menneskeætere. Han var den første og eneste hvite mann paa øen og blev fra begynnelsen av møtt med mistro og fiendtlighet. Kort efterat han var ankommet, kom fire mann inn i huset hvor han befant sig, og spurte: "Hvor har du dine vaaben?" De vilde ikke tro ham, da han forsikret at han var helt vaabenløs. De vedblev aa trenge inn paa ham, og han erkjente da at han hadde et vaaben som han tenkte aa anvende.

De forlangte aa faa se dette vaaben, og han gikk da bort til en kasse, tok frem en bibel og forsikret dem, at dette var et vaaben hvormed alle øens beboere skulde bli slagne.

Den gamle vikinge-ætling skulde faa rett: Otte aar senere holdtes den siste kannibalfest, og efter 11 aars virke paa øen var alle dens beboere døpte kristne. De første aars arbeide var dog ingen lek, og de skildringer den gamle gir, er mere spennende enn nogen roman.

* *

Der finnes ikke det sted paa øen hvor jorden ikke er blitt farvet av menneskeblod ved feider mellem stammerne.

Engang hadde ni av de villeste menn svoret at de skulde drepe ham. Han maatte da flykte til den annen kant av øen, hvor folket var mere velvilling stemt, og blev der godt mottatt. Nogen av dem gikk til og med saa langt i sin vennlighet at de overfalt og drepte og spiste fire av de menn som hadde villet ta ham av dage.

Blandt de mange hedenske sedvaner hadde man ogsaa den at man begrov enkerne levende.

Blandt de nyomvendte var der tre som for sin tros skyld maatte lide martyrdøden. Den siste, Bulilio, vidnet for sin bror, Manambalea, som var høvding og kannibal. Denne befalte sine menn aa skyte hans bror. Han blev haardt saaret, men rakk aa springe inn i en skog, hvor han falt om og døde. Nogen dager senere, da man fant ham igjen, sa folket: "La oss ikke spise ham, for han er vaar høvdings bror," men høvdingen svarte: "De vil ikke spise ham, vel, da skal jeg." Fra misjonærens hus kunde man se røken fra ilden hvorover Tongoas siste martyr blev tilberedt for aa spises av sin egen bror.

Dette blev den siste kannibalfest. Tre aar senere kunde Mikkelsen rapportere til sitt misjonsselskap at det var foregaatt en stor forandring med hustrumorderen og menneskeæsteren Manambalea, og at han nu var blitt hans høire haand i arbeidet. En annen som ikke hadde mindre enn 50 hustruer, en fel pukkelrygget villmann, blev ogsaa kristen.

Av den presbyterianske kirkes aarbok fremgaar det, at ved Mikkelsens energiske arbeide blev der foruten kirker og skoler ogsaa byget et helt ypperlig veinett. Før fantes der ikke engang gangstier, og det lykkedes Mikkelsen ved sin innflytelse aa faa folket selv til aa innse rimeligheten av, at de bar omkostningene hermed, og paatok sig vedlikeholdet.

Barnemord var ogsaa før ganske almindelig i Tongoa, men alt dette hører nu fortiden til.

Det er en storslagen livsgjerning denne vikinge-ætling kan se tilbake paa, nu naar han paa Misjonshjemmet i Gove i New Zealand nyder velfortjent hvile.

To ganger har han besøkt Norge, hvor han ogsaa har en sønn som er prest, og han skulde nok ikke ha noget imot ennu en

gang aa se de norske fjorde blaane som markens viol.

Norge har god grunn til aa være stolt av denne sin sønn som satte livet inn for sitt kald og som pris vant en hel ø med 1000 forhenværende kannibaler for kristendommen. (Oscar Janson i "Morgenp.")

## Til de Norsk Lutherske Kvinner i Canada.

Som bekjent har "The Women's Missionary Federation" en gren i sitt arbeide som gaar under navn av "The Memoriam and Life Membership." Da dette imidlertid synes aa ha været litet paaaktet og benyttet her i Canada vil jeg herved gi en liten oplysning om dette arbeide med spesielt sikte paa at de Norsk Lutherske kvinneforeninger vil ta det op og gjøre det bekjent for sine medlemmer.

Hensikten med dette arbeide er aa gjøre missionsarbeide ved aa samle penger til forskjellige gjøremaal inen Den Norsk Lutherske kirke i Amerika som ikke direkte er dekket av kirkens budgett, samtidig som det gir andning til paa en pen maate aa ære medlemmer innen kirkesamfundet.

Et "Memorial Membership" plaserer navnet av den avdøde paa Forbundets aresrulle (Honor Roll). Et "Memorial Diplom" (certificate) blir fylt ut med avdødes navn, samt navn paa person eller forening som fordrer den fastsatte medlemskontingent paa $10.00 til fondet. Diplomet blir derpaa sent til den berøvede familie som et varig tegn paa sympati.

Mange kvinneforeninger har besluttet for fremtiden aa ære sine avdøde medlemmer paa denne maate istedet for blomster. Disse varer jo saa kort tid. En gave som ovennevnte til fondet gir et varig minne og utforer samtidig en missionsgjerning.

"Life Membership" kommer ogsaa mere og mere i bruk i vore kvinneforeninger. Dette gir anledning til en vakker æresbevisning til en eller annen innen kirkesamfundet. Det kommer istann ved en gave paa $10.00 til fondet. Et "Life membership" diplom blir da tilsent den beærede, paategnet vedkommendenes navn samt navnet paa giveren. Dette er en vakker fødselsdags gave til hvilket som helst kvinneforeningsmedlem. Mange avgaaede distrikt formenn og kvinneforeningsformenn er blitt presentert en slik diplom i ærbødighet og taknemmelighet. Inntektene fra denne avdeling er bestemt til forskjellige gjoremaal ved avstemning i Forbundet. For det nærværende budgettaar 1933—1934 skal $500.00 annvennes for Bokmissionen. $500.00 for Indianermissionen i Wittenberg, Wis., og resten for et Utdannelses laanefond.

Ansokning om diplomer sennes til "Women's Msiionary Federation," 425 So. 4th St., Minneapolis, Minn. Smaa blaa kort til bruk ved ansøkningen kan erholdes fra samme kontor. Men hvis ikke dette kort benyttes bør man senne følgende data med ansøkningen: Avdodes navn, fødselsaar, dødsaar og navn paa person eller organisation som ønsker diplomet. Navn og adresse paa kirken til hvilken giveren tilhører, samt navn og full adresse paa person til hvem diplomet skal sennes.

Videre oplysning om arbeidet erholdes ved henvendelse til undertegnede — "In Memiriam and Life Membership" secretary i Canada.

Mrs. Carrie Grambo,
Birch Hills, Sask.

## Den mishandlede Bibel.

En ung mann fremviste for sin prest en mishandlet bok med de ord: "Her er Deres bibel, hr. pastor," og viste ham da at mange blade var helt bortskaaret, og neppe et eneste blad var helt. "Hvad mener De?" spurte presten. "Det er ikke min bibel!"

"Jo, det er," var svaret. "Jeg har hørt Deres prekener i 10 aar, og naar De har ytret tvil om sandheten av en bok eller et vers eller bortforklart det eller fortiet dets innhold, saa har jeg skaaret det bort, og dette er hvad der nu er tilbake."

"La mig faa den!" sa presten.

"Nei," sa mannen, "jeg vil beholde den, saalenge i det minste bindet er tilbake."

## For vel 30 Aar siden

kom Trotzky og en annen ung mann til et metodistkapell i New York. Her fikk Trotzky en traktat, men han nektet aa motta den. — Hans kamerat, jødemisjonæren Selverstein, blev omvendt til Gud, mens Trotzky blev jødenes fiende og de kristnes dødsfiende.

## De store og høie Maal.

"Vig ei plassen, selv om verden
Gjør dig vaabenløs paa ferden.
Bruk hver evne, som du eier:
Dobbelt kamp er dobbelt seier!
Staa for alt, som opad drager —
Staa i striden lys og fager!
Løft din fane over vrimlen!
Tenn en sol paa folkehimlen!
Gi til dem, som fra dig røvet!
Elsk den sjel, som dig bedrøvet.
Følg din Mesters spor hernede,
Da du blir til gavn og glede."

## How to Keep Spiritually Fit.

Bruce Bartin, in his little book "The Book Nobody Knows" places this Psalm among the first four that ought to be taught to our children as part of their education.

C. H. Spurgeon said that this Psalm shows three stages of sin: (a) Secret, (b) presumptuous, (c) unpardonable—"Cleanse Thou me from *secret* faults . . . keep back thy servant also from *presumptuous* sins . . then shall I be . . . innocent from *the great transgressian.*"

Most of us learned to say this Psalm when we were children; but if we are to experience spiritual strength, we must learn to pray its prayer now that we are older.

The Psalmist reminds us that secret faults may be ours, and that brings to us the realization that there is a grave danger in their very secrecy. There is the danger that we shall grow accustomed to them; or that we shall be comfortable in their possession, thinking that they are only small things, and not really dangerous to our spirituality. Thus we shall neglect to get rid of them.

So long as our faults are kept secret, they cannot be cleansed. If we do not confess them, we are hiding them from God, and He cannot cleanse them, and thus we are harbouring death.

One of the most inspiring things about a new convert is his passion for cleansing. In the warmth of his new-found love, he desires to be utterly saved from every sin. Many older and colder Christians smile indulgently at his fervour and predict that he will "settle down presently."

Unfortunately, their influence is such, and the Church is so full of such influence, that most young converts *do* settle down and become lost in the monotonous crowd of dead-level, dry-as-dust professors of religion. It is not a sign of spiritual health, for mostly it is a sign that they have settled down with their secret sins; they have become accustomed to their secret faults. Everyone else seems to have them, and everyone else seems to think it is the natural condition. Therefore, why trouble?

But the contaminating influence of secret sins is seen in the paralysis that makes so many professing Christians useless in God's work, and in the death which seems to make so many churches tombs, instead of fortresses of our God.

But the Psalmist was not satisfied to remain in that condition. He cried out for cleansing, and his cry is a sign of spiritual health. Sins remain secret no more, if we will but confess them to God. Evil things love darkness, but sunlight kills germs. Bring your sins out into the full light of God's presence. Make confession of them. If they remain covered and hidden, they will grow and become a malignant cancer in your souls, and death must follow.

Toplady cried: "Foul, I do the fountain fly; Wash me, Saviour, or I die." Herein lies the glory of the Christian religion. It is not a religion of outward observances, but it is a religion of inward cleansing which issues in the outward fruit of goodness. It is not religion to get a man into Heaven so much as to get Heaven into a man, until at last Heaven shall be within and without him for ever and ever.

All other things that are beautiful and desirable will naturally follow, but these things are the results of the inward cleansing, and they do not take the place of inward cleansing. Spiritual strength follows cleansing, for dirt always breeds disease, but health goes hand in hand with cleanliness.

It is rather a disturbing fact that, with the cleansing of our secret lives, there comes a fresh revelation of faults, the existence of which we never dreamed of before. This often discourages the Christian who is really seeking to cultivate his soul. But instead of being discouraged, let us be encouraged at this revelation, for in reality it is a new sensitiveness to the very approach of sin. And that is a sign of health.

If I drop some dirt into the coal-cellar, I cannot see it, and it does not trouble anyone. If I drop that same dirt into the drawing-room, there is imediate consternation, and it is swept away without delay. If I drop that same dirt on to a hospital table, it arouses horror, and the order is given to scour it away. But if I drop that same dirt on to an operating table where the surgeons uses his knife, immediately an order goes forth not only to scour the table, but to subject it to every known process of purging and disinfecting until there is not the slightest chance of the minutest germ remaining.

When we were in the coal-cellar stage, a little extra dirt did not matter, but now we are cleansed by the precious blood of Christ, we experience a horor of spiritual dirt. That sense of horror is an indication of health; its absence is an indication that we are going back to our original condition of dirt.

The Christians who do most for Christ are those who are glowing with spiritual health; cleansed, purified, filled with the Holy Spirit. Let us seek that condition by constant prayer and watching against evil. — *Rev. L. Fletcher.*

## A Challenge To Youth.

What has Jesus to offer you young men and women on the threshold of your rich maturity? He offers you a way of *sacrifice.* Not an easy and luxurious life. A way that will test you; that will call for everything that you have, and everything you can do, to be caught up into the Spirit of His Cross.

He offers you a way of *adventure,* in which the eager spirit of inquiry will be fully given its opportunity, with risks and hazards that are worth a man's taking.

He offers you a way of *witness;* to proclaim to the world that he is living. People think he is dead, played out. You will gleam before them i radiance that reflects from Him, and you will bring them joy and hope and courage.

He offers you *a way of life.* After all your failure a new beginning; after all your illusion a reality that will never fail. A life, the glow and passion of which will increase and develop until you go to live with Him. Will you take His offer?

— A. J. W.

## The Rich.

By Mrs. M. Baxter.

"Money is power," says the worldling, and, by fair means or foul, seeks to obtain it.

How does God esteem the rich man? We find in Scripture that riches hinder real godliness. Jesus Christ told His disciples that the "rich man shall hardly enter into the kingdom of heaven" (Matt. 19: 23, 24); and in Mark 10: 23, 24, which repeats this statement, He said: "Children, how hard it is for them that trust in riches to enter into the kingdom of God!" It is the *trust* in riches which is wrong.

The Wise Man, Solomon, tells us in Proverbs 11: 28, that "he that trusteth in his riches shall fall," for "riches profit not in the day of wrath" (11: 4), but "make themselves wings; they fly away" (Prov. 23: 5). Why, then, spend one's life in seeking such uncertain good?

God made us for something greater. The wonderful, changeless God, not uncertain riches, is man's portion; and those terribly miss the purpose of their creation who put gold into the balance with God, for "the rich man" shall "fade away in his ways" (James 1: 11).

Yet riches, given by God, and *used for God,* are a precious stewardship (Eccles. 5: 19). "It is God who giveth thee power to get wealth" (Deut. 8: 18). How often an industrious and diligent working-man has made his way steadily upwards, while the man, who "getteth riches and not by right" (Jer. 17: 11), has had to "leave them in the midst of his days," and in the most unexpected ways come from the greatest luxury to deep poverty. "Seest thou a man diligent in his business? he shall stand before kings" (Prov. 22: 29).

The New Testament summary of the rich and their perils is worth learning. (See 1 Tim. 6: 6—10).

## The Diligent.

God tells us that "the hand of the diligent shall bear rule" (Prov. 12: 24), and truly this was fulfilled in the history of Joseph. (See Genesis, chapters 39 to 41, inclusive). From the beginning to the end of his life, Joseph was a type of the diligent man. At home, as the obedient son of his father, we see him feeding the flock. When his father sent him to his brethren at a distance, to enquire of their welfare, and he did not find them at Shechem, to which he was directed, he enquired of one and another whom he met until he found them. He got no thanks for his pains, but was sold as a slave.

But the same spirit of diligence was shown by him in the house of Potiphar; and his master put all that he had under his hand. When, falsely accused, he was put into prison, "the keeper of the prison looked not to anything that was under his hand . . . and that which he did, the *Lord* made it to prosper" (Gen. 39: 23).

Many young people to-day do not take pains; the spirit of diligence is absent from all they do. Translate all their excuses into plain truth, and it reads, "I hate work." Follow them through life—they will be in the same position year after year, even if they are able to keep any position at all.

The diligent worker, on the contrary, is always at his work, and, as years go on, such will be found bearing rule. The diligent men considers to-morrow as well as to-day. "The substance of a diligent man is precious" (Prov. 12: 27). He does not waste. He looks on himself as the steward of the Lord. Such was David, such Hezekiah, such Daniel, and there are many like them in this generation.

## Stillness.

"Yes, speed makes the world smaller, but stillness makes it larger. A few words uttered long ago are applicable to us to-day: 'Be still, and know.'

"To be still in body and mind is an art to be acquired, and if we are to have peace and richness of soul we must master it. It is not the same as being idle.

"There is a stillness of death, but also a stillness of growth, like the flowers absorbing the sun and the rain that is never hurried." —*Dr. Joseph Fort Newton.*

## YOUNG PEOPLE'S LUTHER LEAGUE CONVENTION
### Moose Jaw, Sask., July 12.—15.

The plans for the Young People's Convention of the Sask.-Man., League are now practically complete.

*The aim* of the Convention is definitely Evangelistic. The Christian Youth will be challenged to *launch out* (Luke 5, 1—2) on the sea of God's *mercy* and *grace* and *service.* Personal problems of Christian living as well as practical problems of organization will receive serious study.

*Guest Speakers:* The committee has secured the services of the following men for the Convention:

Rev. N. M. Ylvisaker, D.D., Executive Secretary of the International Y.P.L.L., Author and Lecturer, will give an address each day, conduct young people's conferences and preach the Convention sermon.

Rev. A. J. Bergsaker, D.D., LL.D., Stewardship Secretary, will give two addresses. Dr. Bergsaker will share with us his experiences in gathering in the means whereby the Lord's work is done in our church.

Rev. A. Burgess will deliver two lectures, one on China and the other on Madagascar. Both lectures will be illustrated by moving pictures. Rev. Burgess has seen service on both fields and has travelled extensively in Africa and Asia. His lectures are intensely interesting and his pictures exceedingly well taken. Film corporations have tried in vain to get the production rights to these pictures.

The program will be further enriched by contributions from the pastors of our church in Canada, the president of our church, Rev. J. J. Akre, and other leaders in young people's league work.

The convention will open Thursday night at 8 o'clock and close Sunday evening. The business session will be held Saturday forenoon and the sacred concert Sunday afternoon.

*Meeting place* will be Central Lutheran Church, E. E. Hoff, Pastor.

*Expenses.* The committee in charge of the arrangements for the convention is making every effort to elliminate unnecessary expenses. Plans are being made for a young people's camp on Mr. Jorstad's farm on highway No. 1, three miles South of Moose Jaw for all who come by and are equipped with tents. Campers may also make use of facilities of the City Auto Camp for a nomenal charge. For those who are not so equipped it will be possible to secure rooms in private homes for a small charge.

The registration fee will be very small, perhaps 15 cents or enough to cover cost of program, convention songbook and badges.

There will be no admission charged to any of the sessions. An offering to the project of the Young People's Luther League will be lifted at the Sunday forenoon services. Local leagues may instruct their delegates to present a contribution on behalf of the league at that time, a receipt for which will be issued by the general office.

We hope and pray for a large attendance and a representative delegation from all local leagues. The most economic mode of travel is by truck. Let us have a truckload from each local. We ask for the intercessary prayers of pastors and others that young people through this convention might be won and kept for Jesus Christ.

K. Bergsagel.